

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

4. De impediens religionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

fericordiarum corporalia tum spiritualia) & Mixta
ex utraque.

Cuiuscunque Religionis perfectio attendenda
est tum ex fine eius proprio tum ex mediis, quæ ad
hunc ipsum finem & tria substantialia vota imple-
nda, ac denique charitatis perfectionem consequen-
dam convenienter adhibet.

C A P. IV.

De ingredientibus Religionem.

SI Parentes ingressum Religionis (prius tamen
cum ipsis consilio communicato) impedire ve-
lim, iis etiam inconsultis aut inuitis ingredi, ac pro-
ficere fas est, iuxta S Hieronymum: Sola causa, qua
non liceat obedire parentibus, Deus est: Ipse enim
dicit, qui amat patrem vel matrem plus, quam me,
non est me dignus.

Si parentes in extrema necessitate sint filius etiam
professus licet prælatus iniuriose licentiam neget
dare, egredi potest & succurrere: Ratio, quia præ-
cepta iuris naturalis ac diuini, quod est de subueni-
endo parentibus in necessitate extrema constitutis
nullo voto tolli potest, iuxta illud Matth. 9. *Misericor-
diam volo, & non sacrificium*, idque intelligo etiam de
extraneo in necessitate extremo constituto. Quod
si verò inopia parentum grauis, interim filius in-
gressum Religionis differre debet dum ipsis succur-
ratur; quia maiore præ aliis hominibus obligatio-
ne tenetur filius ad subueniendum parentibus in
gravi necessitate constitutis, ad quod se impoten-
tem reddit per religionis ingressum, non verò tanta
obligatione obstringitur extraneis, ut propter illo-
rum grauiorem necessitatem se debeat magna spiri-
tuali

tuali utilitate priuare, quod si sororibus aut fratribus subuenire debeat, maior debet esse necessitas, quam parentum. Quod si editis votis filius Religiosus factus sit non potest egredi ad subueniendum in graui sine licentia Prælati, quia status religiosus id postulat, cum exinde magnum detrimentum spirituale tam ipsi egredienti, quam toti communitati regulari prouenire posset, quandoquidem multi, qui parentes inopes habent, cogitationibus auerentur, an non obligatio ipsis incumbat ex ordine discedendi, nisi ad hoc licentia Prælati opus esset: Huic autem maiori bono conseruandæ quietis in religioso ordine priuatum commodum ipsorum parentum posthaberi debet.

3 Licet Nouitii regula ordinis non obligentur sub culpæ tamen iustis præceptis conuenienter eorum statui à Prælato impositis obligari videntur. Primum probatur, quia Nouitii regulam ordinis non promiserunt, consequenter nec obligantur sub culpa. Posterius probatur, quia Nouitii subiiciuntur spirituali potestati Prælatorum, ergo eorundem iustis præceptis ligari possunt, & nisi ligarentur, tanquam vagabundi nullius proximi ordinarii iurisdictioni subessent.

4 Nouitii priuilegiis Ecclesiastici fori & Canonis gaudent, atque Prælati iurisdictioni subduntur.

5 Nouitius ordines accipere potest ab Episcopo diæcesis in qua monasterium situm est: Quia Nouitius per ingressum Monasterii habitusque assumptionem, domicilium acquisiuisse censetur: Quia ingressus est cum proposito perpetuo manendi quatenus ex sua parte est nisi mutatio aliqua eueniat.

Si Nouitijs ab ordine recedat, non est obligatus ad expensas ordini soluendas: Ratio, quia ita monasteria fundata esse oportet, vt libera Nouitijs egressendi facultas relinquatur, quæ tamen impedita foret, si ad expensas soluendas tenerentur. Excipit nisi consuetudo sit, vt pactum ineatur de expensis soluendis, qualis in Monialium quibusdam Monasteriis viget.

C A P. V.

Quæ conditiones requirantur, vt professio in religione valida sit.

Professio in Religione duplex est: alia expressa, seu verbo scripto; alia tacita V. C. si quis post annum probationis Professorum habitum proprium triduo gestauerit, imò intra triduum post annum Probationis Actum professorium exerceat V. C. in Capitulo suffragium ferat.

Tempus probationis ob iustam causam Nouitijs Religionis prorogari potest V. C. ob morbum, ob defectum ætatis, &c.

Ad professionem in Religione tria necessaria requiruntur. 1. Qualitas seu aptitudo personæ uolentis legitima ætate anno exacto probationis in habitu religioso, & sine impedimento substantiali. 2. Consensus & acceptatio eius ad quem pertinet, aliquem Religioni incorporare. 3. Vt professio sponte fiat non cogente graui metu.

Sicut matrimonium carnale; ita etiam Religio assumptio per tria vota substantialia ob nullum errorem qualitatis seu accidentariæ conditionis infirmatur V. C. si quis simulet se sanum, & cum leprosus sit, legitimus, cum sit illegitimus.

Ad